

Ca Nero

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Aș vrea ca Nero, câteodată,
Întreaga Romă-n flăcări s-o arunc,
Să ardă-n vers cetatea toată
Când eu am să mă bucur ca un prunc.

M-am săturat de Agrippina,
Nu-i place arta, vreau ca s-o desfid
Și numai ea va duce vina
Că sunt tiran, adeseori perfid.

Eu o iubesc doar pe Poppea
(Și de Octavia m-am săturat),
Cu ea-mi voi scrie odiseea
Și-am să domnesc mult timp ca împărat.

- E inutil să arzi cetatea
Eternă ca și visul ce ne leagă,
Oricât ți-ar fi de dragă cartea
Nu cere celor mulți să înțeleagă

De ce sfidăm cu nepăsare
Impuse etichete și criterii,
Noi suntem părți complementare
Și din nimic am înălțat imperii.

Un Cezar și o Cleopatra,
Și-un crez peren în dragostea aceea
(Mai rezistentă decât piatra)
Care-a unit bărbatul cu femeia.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif